

אשית עצות בנפשי

שיחות זמנים

ממדינו ראש

הישיבה שליט"א

פרשת כי תצא

תשפ"ג

בלתי מוגה

מזלא טבא וגדיא יאה
מעומק הלב שלוחה בזה מיטב איחולינו

קדם פני מורינו

ראש הישיבה שליט"א

לרגל אירוסין בנו הרב שמעון שליט"א

עב"ג בת מוה"ר אברהם משה שטראסער שליט"א
מנהל מוסדות היכל הקודש

ויה"ר שראש הישיבה והמחותן שליט"א ירוו רב תענוג ונחת
דקדושה מהם ומכל יוצאי חלציהם, ועוד רבות בשנים נזכה כולנו
לקבל מהשפע העצות והשכל מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

מזרכת אשית לצית 2/2019

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש

בני ברק יצ"ו

להערות והארות אפשר לשלוח ל: USHISEB@gmail.com

ליל שישי פרשת שופטים תשפ"ג

דיבורים שצדיקים לא זוכים לזה

חסדי השם שאנחנו זוכים להתאסף שוב ולהתחזק עם העצות של רבינו, ר' נתן היה נותן את השיחה השבועית בכל יום רביעי, אצל מוהרא"ש גם היה ככה בהתחלה שהוא מסר את השיחה ביום רביעי, אחרי זה הוא העביר את זה לליל שישי, כנראה כדי שיהיה יותר קרוב לשבת, כי שבת זה הזמן שחייבים הרבה חיזוק, כי בכל השבוע הבן אדם עסוק בריצה ועשייה, אחד רץ אחרי הבהמות, ואחד רץ אחרי דברים אחרים, אבל אנשים עסוקים, וכשמגיע שבת ויש זמן, שם חייבים חיזוק, שיהיה כח בבית כשיושבים עם האשה והילדים, וגם צריך חיזוק ביום ראשון, כי לא עובדים כאן בימי ראשון, קליפת אמעריקה, ויושבים כל היום בבית ומשתגעים, אם לא עובדים זה זמן מצויין לבוא לבית מדרש ללמוד שיעורים כסדרן, ולכן בסוף שבוע חייבים יותר חיזוק, שלא ידרכו על העצבים בבית, וכנראה שבגלל זה מוהרא"ש הזיז את השיעור לליל שישי, ור' נתן אמר פעם: הדיבורים שאנחנו מדברים ביום רביעי פשוט, לא זוכים לזה צדיקים בגן עדן, ולכן זה חסד השם שאנחנו זוכים לזה, וחייבים להודות להקב"ה על זה.

ברוב חסדך אבוא ביתך

לפני כל פעם שר' נתן נכנס לרבינו, הוא נעצר והתבונן להיכן הוא נכנס ואיפה הוא נמצא, ופעם אחת הוא התלהב ואמר, ואני ברוב חסדך אבוא ביתך אשתחווה אל היכל קדשך ביראתך, ואמר ככה, ואני, אני מי שאני, ברוב חסדך אבוא ביתך, זה לא כזה פשוט שאני הגעתי לרבינו, זה

ברוב חסדך, זה חסד עצום שזוכים להיות אצל רבינו, רבינו אמר: אעשה ממכם כתות כתות, וכשזוכים להיות בתוך היכל הקודש צריך עוד יותר להודות, כי יש באמת הרבה כתות בכרסלב, מוהרא"ש היה אומר בצער שרבינו אכן אמר שיהיה הרבה כתות אבל הוא לא אמר שלא יוכלו לסבול אחד את השני, אלא אדרבה ואדרבה, רבינו אמר: העולם ראוי שיתמהו על גודל האהבה שבינינו, מוהרא"ש היה נאנח ואמר ששיחה זו עוד לא התקיימה, וזה בקרוב יתקיים כמו כל דברי רבינו, והוא אמר שאנחנו בתוך החדר שלנו צריכים לקיים את זה.

כוונת אלו – שורש מר

השבוע בפרשה מדברים מעניין זה, וכי יהיה איש שונא לרעהו, וארב לו, וקם עליו והכהו נפש ומת, ונס אל אחת הערים האל וחי וגו' לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך, כי ערי המקלט זה רק למי שהרג בשוגג ולא למי שהרג במזיד, ורש"י כותב כך: על ידי שנאתו יבוא לידי וארב לו, מכאן אמרו עבר אדם על מצוה קלה סופו לעבור על מצוה חמורה, לפי שעבר על לא תשנא את אחיך בלבבך סופו לבוא לידי שפיכות דמים, דברי רש"י אלו הם פחד פחדים, בן אדם עובר על לא תשנא, והוא מגיע לידי שפיכות דמים, ולכן חייבים הרבה להתפלל להקב"ה שיהיה שלום, כל אחד יבקש על עצמו, שלא יהיה בלבו שום דבר על אחרים, והרי זה מכוונת אלו שמוהרא"ש היה חוזר תמיד בשם האריז"ל, ששופ"ר ראשי תיבות פן יש בכם ש'ורש פ'ורה ר'אש ו'לענה, וברש"י שורש מגדל עשב מר שמפרה ומרבה רשע

לשאול רב ולהתפלל

הדברים האלו מוזכרים מיד בתחילת הפרשה, שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך וגו' ושפטו את העם משפט צדק, אסור לפסוק לבד הולכים לדיין ולשופט ושואלים מה לעשות, וכעת כשאנחנו שומעים את קולו של השופר, המזכיר לנו את שורש פורה ראש ולענה, זה הזמן המתאים שכל אחד ישא תפילה בלבו ויבקש, רבש"ע עזור לי לנקות את לבי, שיהיה לי לב יהודי, לב בשר נקי וטהור, שהלב שלי לא יהיה מלא בטענות על אנשים, ומי מדבר על זה שיש בלבו על בני משפחתו, על אחיו או גיסו, חמיו או ח"ו אביו, שהוא חייב להתפלל על זה.

כיבוד הורים

ומי מדבר על זה שנמצא בתוך הקליפה הנוראית של עולם טיפול המומחים, הרי המצב היום נורא ואיום, יש מהפכה בנושא הטיפול עד כדי כך שגם רבנים יראי השם כבר גם אומרים לצערינו שיש ללכת למומחים לשמוע מה הם אומרים, אברך אמר לי שאשתו הולכת לטיפול, והמטפל אמר שבכל פעם שיש לה התקפת רגשות היא צריכה לרשום את זה בטלפון שלה, והיא יכולה להשתמש בטלפון בשבת כי זה ממש פיקוח נפש, אם היא מרגישה לא בטוחה ורגשותיה משתלטים עליה מותר לה לכתוב בטלפון, זה המומחים, רבש"ע לאן הגענו, ותמיד הדבר הראשון שהמומחים אומרים זה שההורים אשמים, הרי יש לך ילדים ועוד מעט הם ישירו עליך עוד יותר יפה ממה שאתה שר נגד אבא שלך, דבר ראשון אבא שלך אשם על החיים הקשים שלך, ואחרי זה אמא שלך אשמה על כל הצרות שיש לך, ולכן הם מגיעים להחלטות איומות להפסיק את הקשר עם ההורים, מוהרא"ש אמר לי פעם, תדבר כל יום לבחורים על ענין כיבוד אב ואם, להזהר איך מדברים איתם ואיך מתנהגים איתם, ואם יש לך כאב בבית יש לך עצה של תפילה והתבודדות, ואמר לי תגיד להם שהילדים שלהם יעשו להם אותו דבר.

בקרבכם, ומוהרא"ש הסביר את דברי האריז"ל שזה מטרת השופר בחודש אלול, כל אחד ששומע את קול השופר באלול צריך לחשוב אולי יש בקרבו שורש מר זה, למה הוא לא יכול להסתכל על האחר, ואם מישהו פגע בו ולקח ממנו משהו אז ילך איתו לרב ויתפטר, ולא מפסיקים לדבר לשנתיים.

ביומו תתן שכרו

ובפרט כאן בקריה כשגרים רק אנשי שלומינו יחד, חייבים להרבות את האהבה, ר' נתן היה אומר, ביער אפשר להיות או צדיק גדול או ציד חיות גדול, וכאן בקריה אנשים עושים עסקים אחד עם השני ולכן מגיעים הרבה לידי ויכוחים עסקיים, אבל ח"ו משום כך להסתכסך אחד עם השני, אם אתה חושב שמישהו עשה לך עוול, אז תפנה לרב על זה, אני תמיד אומר לאברכים שאי אפשר שבן אדם יחליט לבד בעניני ממונות, למשל מישהו שוכר דירה והוא רואה שם עכבר, אם הוא מפסיק לשלם שכירות, הרי זה גניבה, וכי הלכת לשאול רב לפני זה אם מותר לך לא לשלם שכירות, אתה פשוט גנב עם כובע חסידי וגרביים שחורות, אין שום היתר לא לשלם שכירות, אותו דבר אם בעל מלאכה עשה לך עבודה, וההוא לא סיים את העבודה עד הסוף לפי טעמו, עדיין חסר איזה חריץ שלא תיקנו, וכי בגלל זה לא משלמים על כל העבודה, איזה היתר יש לזה, הרי הבן אדם יש לו משפחה ועבד קשה, תשלם לו את מה שמגיע לו, האברך שהזמין את הבעל מלאכה נותן הרבה צדקה בבית מדרש, שומעים אותו בדינר תורם אלפי דולרים, אבל הוא לא משלם לאלו שהגיעו לעבוד אצלו, אצל כל אחד הוא מצא משהו שלא עשו עד הסוף, זה גניבה לכל דבר, אם אתה חושב שלא עשו את העבודה כמו שצריך אז תשאל את הרב שלך אם מותר לך לא לשלם לו, אולי מורידים כמה דולרים על מה שחסר, אין כזה דבר שלא משלמים על העבודה.

רבש"ע – המטפל הטוב ביותר

זה כזה טפשי ללכת למטפל, אני לא מדבר על חבר טוב, שזה דבר טוב לשוחח עם חבר כפי שמובא מהרה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע, אני מדבר על זה ששילם כמה דולרים והלך למטפל וסיפר לו את כל העבר, הרי הוא לא יכול לעזור לך כלום, מה אתה מספר לו ומשלם לו, יש עצה אחת שיכולה לעזור לך, וזה תפילה והתבודדות, תספר לרבש"ע בדיוק מה לוחץ לך ומה עובר עליך, אל תשאיר כלום בפנים, תגיד לו הכל ותספר לו שוב ושוב את כל הסיפור, מישאו שאל אותי לאחרונה אם אפשר לכתוב מכתבים לרבש"ע, זה אינו דומה כלל למי שיכול לדבר, אם קשה לך לדבר אז תכתוב, ואחרי זה תקרא את כל מה שכתוב שם לרבש"ע, תוציא את הכל בשפתותיך לרבש"ע.

וידוי דברים

הבעל שם טוב הקדוש זי"ע הלך פעם לבקר תלמיד שהיה חולה במצב קשה מאוד, ממש במצב של גסיסה, והבעל שם טוב נכנס אצלו יחידי לחדרו, ואמר לו: תספר לי את כל מה שחטאת, את העבירות שאני בין כה יודע, אני יודע מזה והרבש"ע יודע מזה, אבל אם תוציא את זה בשפתותיך יהיה לך תיכף רפואה שלימה, ההוא לא הסכים להגיד, והבעש"ט התחנן אליו ואמר לו, הרי אני יודע מה עשית בגלגול זה ומה עשית בגלגולים קודמים, מהרגע שנשמתך נאצלה מהקב"ה, וכשראה שהוא לא מסכים לפרט, אמר הבעש"ט לתלמידו אם הוא לא יצליח להתוודות על עונותיו הוא ימות במיתה נוראית, יפלו ממנו חלקי אברים ירחם השם, מחלה שקורין ברעכעני"ש, רבינו אמר את התורה של וידוי דברים, שבשעה שבן אדם עושה עבירה, זה נכנס לו לתוך עצמותו ולתוך האברים שלו ולתוך הדם שלו, והדרך היחידה שאפשר להוציא את העבירות מגופו זה על ידי הדיבור, וידוי דברים לצדיק, וידוי דברים לרבש"ע, על ידי זה הוא משחרר את עצמו מהעבירות האלו, שיספר מה הוא עשה ואיך

הוא נכשל, מתי זה התחיל ולמה נפל בזה.

להורות לבניך – קדושה

שיגיד לרבש"ע, שהוא היה צעיר ולא ידע את החומרות של הדברים האלו, ולא לימדו אותו מספיק בעניני קדושה, זה גם כתוב בפרשתינו, כתוב לא תלמד לעשות ככל התועבות הגויים ההם, רש"י כותב, לא תלמד לעשות אבל אתה למד להבין ולהורות, להבין מעשיהם כמה הם מקולקלים, ולהורות לבניך, אל תעשה כך וכך כי זה הוא חוק הגויים, כל אלו שאומרים אל תדבר עם הילדים על כל עניני הקדושה, התשובה היא דברי הרש"י כאן בפרשת שופטים יח ט, להורות לבניך אל תעשה כך וכך כי זה הוא חוק הגויים, וצריך לדבר מזה קצת, שהורים חייבים לחנך את הילדים ולדבר איתם מקדושה, להגיד לילדים שצריכים להיות בקדושה, המוח של הילד כל כך נקי וישר, הוא לא יודע מה אתה אומר אם לא תגיד לו ברור, תגיד לו שאסור לגעת באות ברית קודש, להגיד להם שוב ושוב, הקב"ה לא מרשה לגעת, זה עבירה גדולה, מפעם לפעם אומרים את זה שוב ושוב, וכשהורים רואים שהילדים משחקים משהו לא צנוע, הם צריכים לעורר אותם על זה בעדינות, שככה לא משחקים, צריך להיות בקדושה, לא חייבים לעקוב כל היום על הילדים, אבל לשים עין ולראות מה קורה, איך הם משחקים עם השכנים.

אל תחתוך אותי

כשהילדים גדלים יש ללמד אותם שמסתובבים אנשים חולים בחוץ, אנשים שמקומם בכלא, מי שלוקח ילד לעבירה הרי רוצח אותו לכל שנותיו, לפני 12 שנים היה סיפור נוראי ומחריד שחתכו את הילד לייבי קלעצקין, כל אחד יצא אז לדבר למה זה קרה, מוהרא"ש גם נתן הספד חזק על זה, וביקש אחרי זה שיכתבו את זה ופיצו את זה, וב"ה כבר הדפיסו מזה כמה מאות אלפי יחידות וחילקו להמון הורים ומחנכים, שם הקונטרס

זה חמור, ידעתי שאסור לעשות ככה וידעתי שזה לא עדין, אבל הייתי קטן ולא דיברו איתי על זה מספיק, ואחרי זה כבר הייתי בבחינת עבירה גוררת עבירה, ולא הצלחתי לעצור את זה, והייתי עבר ושנה נעשית לו כהיתר, זה לא אומר ח"ו שאנחנו מכחישים את מה שעשינו או שאומרים שאנחנו פטורים ממה שעשינו, אלא בוכים לרבש"ע שיוציא אותנו מתוך המצוקה שנקלענו, זה עצה גדולה שרבינו לימד אותנו, וזה יעזור, כי זה יצא מהעצמות החוצה, וללכת למטפל ולדבר איתו על כך לא יעזור.

לבקש על חן ושלום בית

היצר הרע בוער בלב האדם, ומכניס לו דמיונות שהיה יכול להתחתן יותר טוב, והוא מתחיל לקנא באחרים, אם זה מבני משפחה או חברים, והוא אומר שרק הם התחתנו טוב ורק הוא לא התחתן טוב, והם גם חושבים עליו אותו דבר, כל הדמיונות האלו שהיצר מכניס לתוך לב האדם, הרי הקב"ה נתן לך מתנה את אשתך, ואם תדבר אליה יפה, ותבקש מהרבש"ע שתראה את הטוב שבה, אתה תהיה כל כך מאושר, אתה תרגיש שאתה פשוט חי בגן עדן, זה נכון שכל אחד חייב לשמור על עצמו, אבל זה שיש לו שלום בית לפחות יוכל לחיות, ובתנאי שהוא מדבר יפה בבית ושהוא מתפלל על זה, ומבקש שיהיה חן ואהבה בתוך ביתו, כי בלי תפילה לא הולך כלום, לפעמים אברך מתכנן חופשה לפרטי פרטים, והכל מסודר בתוכנית, ורגע אחד לפני שיצא מהבית הוא שאל אותה אם היא כבר מוכנה ומגיעה, והיא קיבלה את זה קשה, וכל החופשה הלכה לטמיון, וכל זה כי הוא שכח לדבר עם הקב"ה על זה, הוא הכין את הרכב וכל הכלים לטיול אבל לא התפלל על כך.

קוסמות – תפילה

אותו דבר זה עם שמחת שבת, כבר ניקן את הבית ביום חמישי, וכבר בישלו את הכל ביום חמישי, והכל כבר מונח על הפלטה, וכל

'אל תחתוך אותי', מוהרא"ש אמר שיש הרבה משחיתים ומנובלים שמסתובבים חופשי ומחפים עליהם, ואף אחד לא אומר כלום, את לייבי חתכו רק פעם אחת, והנשמה שלו עלתה לרבש"ע, אבל ילדים אחרים שטימאו אותם, הם נחתכים שוב ושוב בכל רגע מחייהם, כל מי שלא עבר את זה יודה על כך להקב"ה, אבל אלו שכן עברו את זה מגיעים אלי ואומרים לי שאני לא מדבר מספיק מזה, שאני רק ידבר על זה שוב ושוב, אומרים לי שאני לא מתאר את הכאב והסבל שלהם, בקיץ הזה הגיע אלי יהודי עם זקן לבן ואמר שהוא לא סיים את הסבל ממה שהוא עבר בתור ילד, יסורי איוב שהוא עובר.

חובה לדבר עם הילדים

ברוך השם שאצלינו במוסד מדברים על זה שוב ושוב, וכשמלמד שוכח לדבר מזה הוא כבר רואה שני ילדים מסתתרים שמזכירים אותו לדבר מזה, ולהגיד לילדים שלא יתנו אימון באף אחד, גם אם זה דוד שלו או סבא שלו, ההורים שיוצאים לנפוש לשבתות, צריכים לזכור, שזה נכון שהם חייבים קצת חופש, אבל חייבים שיהיה מקום טוב עבור ילדיהם, אסור להשאיר אותם הפקר, לאנשים אין מושג איפה הילד היה, הרי הוא השאיר אותם אצל משפחה טובה, ובעיקר צריך על זה תפילות, שהקב"ה ישמור על ילדיך, וגם לדבר איתם, כי גם אם נפלת ושלחת את הילד שלך לבן אדם שלא כל כך מסודר, ויש לו בעיות קשות בקדושה, אם היית אומר לפני זה לילד שלך שלאף אחד אסור לגעת בו, הילד היה יכול להציל את עצמו ברגע האמת, מאוד קשה לי לדבר מזה, אבל אוי לי אם אומר אוי לי אם לא אומר, אם אני לא אומר אני מסכן את הילדים, וכשאני אומר, מדברים עלי שאני מדבר פתוח מדי, אבל אני חייב להציל את הילדים.

עצה בוידוי דברים

וכל הדברים האלו אפשר להגיד לרבש"ע בעת וידוי דברים, הרי לא ידעתי בצעירותי כמה

מהחדר שהבן שלו התלכלך לגמרי... משהו שיכול לקרות אצל כל ילד, ואני שואל למה הוא בוכה, אז הוא אומר שהוא אברך קרוב לגיל שלושים, והוא לא יכול לשכוח מה עשו איתו בתור ילד כשזה קרה אצלו, כמה המלמד בייש אותו לפני כולם, וכעת המלמד סחב מהר את הילד לחדר סגור, ואף אחד מהילדים בכיתה לא שם לב, ושם בחדר המלמד ניקה אותו כמו אמא שמרחמת על ילדיה, ובשקט התקשר לאבא שיקח אותו, הרי יכול להישאר כתם לילד על כל החיים, והוא פשוט התקשר להגיד תודה על הכרת הטובה שיש לו למוסד.

דיבורים לחיי עולם

הגמרא אומרת בשבת שרב הונא שאל את בנו למה אתה לא הולך ללמוד תורה אצל רב חסדא, דמחדדן שמעתיה, עונה הבן לאביו, הרי הוא מדבר מילי דעלמא, ולשאלת אביו מה רב חסדא אומר, עונה הבן שרב חסדא מסביר בשיעור איך לצאת לבית הכסא, איך לשבת וכו', כדי שלא יגיעו לידי סכנה, אומר רב הונא לבן שלו, הרי זה מילי דחיי, ואתה קורא לזה מילי דעלמא, הוא מלמד אותך דברים לחיים, אבל ככה זה בכל העולם, כל עוד שאתה אומר איזה דרוש יפה, שלאף אחד לא מעניין ואף אחד לא מבין, וזה לא נותן כלום לאף אחד, אומרים שאתה מדבר מאוד יפה, אבל כאן זה דיבורים פשוטים, אתה נוסע בעז"ה לאומן, כליל שני של ר"ה אנשים מסתובבים לשמוע דברי חיזוק, אז יורד אורו של רבינו באומן בכל מקום שמתאספים תלמידי רבינו, ויש לך שתי הזדמנויות, או לבוא לשמוע דיבורים מאד פשוטים בהיכל הקודש, או ללכת לאיזה חבורה ששם מדברים דיבורים גבוהים, אבל אתה לעצמך לא יכול לקנות מזה כלום, אתה רק רואה שיושב שם תלמיד חכם שמדבר גג על גג ממש מרפסין איגרי, אומר רב הונא לבן שלו תלך לרב חסדא שמדבר איתך דברים שיעזרו לך לחיים שלך.

הסלטים במקרר, ואז הוא אומר מילה אחת, ויש כבר ברוגז בבית, והכל בגלל שלא התפלל על כך, חייבים לבקש מהקב"ה שיהיה לו שבת עם שמחה ואושר בביתו, ומצד שני יכול להיות בן אדם שאין לו כלום בבית, יש לו רק מצה וזיתים, הוא קיים את דברי חז"ל עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות, אין לו דגים ואין לו בשר, אבל הוא ביקש מהקב"ה להיות בשמחה, ושהשכינה תשרה בביתו, והוא זוכה להיות בשמחה יתירה אפילו שאין לו כלום, תנסו את זה ותראו, באמריקה זה נקרא קוסמות, מבקשים מהקב"ה והוא עוזר, אברך מחפש לקנות רכב ובית, ואומרים לו שעכשיו זה תקופה שאי אפשר למצוא, והוא מתפלל ומוצא, וחבירו שואל אותו, איך מצאת, הרי אני גם חיפשתי אצל אותו מתווך, אבל ההוא לא התפלל.

תפילות על הילדים

אותו דבר כשאברך לא מסתדר עם ילדיו, שיתפלל על זה, הרי הילד הוא לא רע, אבל הוא לא מצליח למצוא איתו שפה משותפת, והמלמד מתקשר והמנהל מתקשר, תתפלל על כך להקב"ה, גם כאן במוסד שולחים ילדים הביתה, לפעמים ילד מקבל פתק מהמנהל שלא ישלחו את הילד לחדר עד שיצליחו לגמול אותו, כי אחרת יצחקו על הילד כל החיים, ואברך הגיע אלי ושואל מה אני יכול לעשות, הרי אשתי כל כך מיוגעת עם עבודות הבית, ובחדר לא מקבלים את הילד מה עושים, אמרתי לו שאת הטענות שיפנה אלי, כי אני עשיתי את התקנון, והכל נעשה לטובת הילד שלא יביישו אותו, שאלתי אותו וכי כבר ניסית להתפלל על זה, הרי אתה כאן בהיכל הקודש, אם היית מישהו מבחוץ היית צוחק עלי שאני אומר לך עצה כזאת ילדותית, כי צריך לבקש בקשות גבוהות בשפה שלא מבינים כלום, אבל אתה כאן בהיכל הקודש ויש לי רק עצה אחת בשבילך שתתפלל על זה עוד ועוד, קיבלתי היום טלפון מאברך שלא גר כאן, והוא לא נחשב מתלמידי היכל הקודש, אבל הוא שולח לכאן את ילדיו, והוא בוכה בטלפון, הוא אומר שהתקשרו אליו

עבודה אחרת אז, לא הפצה ולא שום דבר אחר, אני חייב להיות בבית וללמוד עם הילדים, קריאת שמע ודרך ארץ וכו'.

אפשר לדבר גם משמות וצירופים

אולי זה לא דרשה מעניינת לליל ב' דר"ה, אני יכול ללמד אותך את התורה בסימן ו' שצריך להיות בקי בהלכה, בק"י הוא שם יב"ק, ושני פעמים יב"ק, זה דר"ך, כפי שהאריז"ל אמר שאלול זה הזמן של הנותן בים דרך, וזה שילוב של שני שמות קס"א ס"ג, קס"א הוא אחד הצירופים של שם אהי"ה, כי אפשר לכתוב את השם בג' אופנים, קס"א קמ"ג קנ"א, סג הוא אחד מד' הצירופים של שם הוי"ה [ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן] וכשמצרפים קס"א עם ס"ג, זה דר"ך, אבל חייבים לכוון שם קס"א עם סגול, דהיינו שם אהיה בצורה כזו: אל"ף ה"י יו"ד ה"י, ויש לכוין את זה בסגול דהיינו שמוסיפים סגול לכל אות, כל סגול הוא כמו 3 אותיות של י' לפי מה שכתוב בזוה"ק, וא"כ כל סגול הוא שלושים, ויש כאן עשר אותיות, כפול שלושים, זה עוד שלוש מאות, ושם ס"ג הוא אחד מד' צירופי שם הוי"ה, כזה: יו"ד ה"י וא"ו ה"י, וס"ג הוא בחיריק, אז יש כאן עוד עשר נקודות של י', שזה מאה, הסגול יחד עם החיריק זה ארבע מאות, ויחד בגימטריא פשוט"ה, שזה ת' וכו' וכו' אני יכול לדבר עם כל השמות הקדושים האלו, ואז אתה תתלהב שאני יודע שמות וכו', ומה יהיה לך מזה לחיים שלך.

שמע ישראל יותר חשוב משמות

אם תחפש באומן מישהו שיודע לדבר שמות פורחות באויר, לא תרויח מזה כלום, אנחנו קיבלנו ממוהרא"ש דברים פשוטים, ללכת כל ערב הביתה ולשיר עם הילדים שמע ישראל, ואדון עולם אשר מלך, ותזכיר לו שהשי"ת שם לידו ואין ממה לפחד, ובמקום להתקשר לחבר שיגיד לך מה לעשות עם יש לבן שלך פחדים, והחבר שלך יסביר לך שאתה חייב לקחת אותו למומחה, ואז לא רק שלא יעזרו לו והוא ימשיך

תפילות לבית

אברך מקבל טלפון מאשתו שאומרת לו שיבוא מהר הביתה כי היא קורסת, אין לה כבר כח לילדים, והוא לא יודע מה לעשות, הוא מתקשר לחבר להתייעץ איתו, החבר אומר לו שיקנה לה איזה תרופה טובה עם ויטמינים טובים, ואז כשלא עוזר הוא פונה לחברים אחרים, ושום דבר לא עוזר, ואשתו כבר לא מדברת איתו כי הוא לא מגיע לעזור לה, והוא אומר שזה לא נורמלי שאשה תבקש מהבעל שיבוא הביתה לעזור לאשתו, הרי יש כבוד התורה, כי בבית כנסת הוא עסוק עם דברים מאוד חשובים, הוא חייב להחליט מי יהיה הגאב"ד בירושלים, הוא חייב להחליט מי נחשב משלנו ומי לא, מי שייך לימין ומי לשמאל, זה דברים העומדים ברומו של עולם, זה לא כבוד התורה שהוא ילך לעזור עכשיו לאשתו, ובינתיים היא קורסת בבית עם הילדים, והחלות נשרפו, ויש נזילה בצנרת, והאברך באמת לא יודע מה לעשות, ומגיע רבינו ונותן לו עצה כל כך פשוטה שיכולה באמת לעזור לו, תדבר להקב"ה על זה, רבש"ע אני לא יודע מה לעשות אני לא מסתדר בבית, היא כל כך לחוצה בבית, ולי אין כח ללכת הביתה, אני רק מחפש דרך לצאת עם חברים, רבש"ע תעזור לי להתמודד, תעזור לי שארצה להיות בבית שארצה לעזור לאשתי.

לעזור בבית

אני לא מדבר לאלו שכבר חיתנו את הילדים, כי אלו יכולים ללכת הפצה מהבוקר עד 12 בלילה, אבל כל מי שיש לו ילדים קטנים בבית, שיהיה בבית בשעה 6 בערב, יעזור לאשתו להשכיב את הילדים, כשאני יושב בישיבה ומגיעים אנשים בשעה 6 בערב גם אם זה דברים קריטיים, אני אומר להם שאין לי דרך לעזור להם עכשיו, בין 6 ל 8 בערב אני בבית עוזר להשכיב את הילדים, שיבואו עוד שעתיים ואדבר איתם, ככה לימד אותי מורי ורבי מוהרא"ש, שזה העבודה הכי חשובה מכל העבודות, אין שום

ממנו שהוא יעזור לו.

בקיא ברצוא ושוב

אם כבר דיברנו מהתורה של רבינו, צריך להמשיך את דבריו, רבינו אומר שצריך שבאלול יהיה כל אחד בקי בדרך, פעמיים בקי, בקי ברצוא ובקי בשוב, בקי ברצוא כשהכל הולך לו כפי שהוא מצפה, עליות וגדלות, גם אם הכל טוב שירצה תמיד ללכת עוד ועוד, ואם זה זמן של 'שוב', הכל הולך כלפי מטה, קם מאוחר, ושוב נפל ושוב לא הצליח להתפלל כראוי, שם במקום הזה גם צריך להיות בקי, ולחזור אל הקב"ה, ולצעוק אליו, שרוצים להיות קרובים אליו, ולא עוזבים את הקב"ה גם במצב הזה, זה כוונת אלול, לחזור שוב ושוב אל הקב"ה.

המתנה – תפילה

התפילה בכל מצב הוא מתנה שקיבלנו מרבינו, לפעמים אני מגיע לחופה מחתן תלמיד הישיבה ואני עומד ומסתכל על החתן והמתותנים, ויכול להיות מחותנים חשובים מאוד, רבנים ודיינים ומגידי שיעור, אתה רואה שהם בוכים אבל אתה רואה שלא יודעים מה לעשות, והחתן עומד באמצע וכל הזמן שפתותיו נעות, יש לו משהו ביד, הוא יודע מה לעשות בזמן גדול זה, הוא מתפלל בכל רגע, והמתותנים לא יודעים מה לעשות עכשיו, כי המטפל לא אמר מה עושים תחת החופה, הם בוכים כי הם מאוד מרוגשים, מרוגשים כנראה מזה שיצטרכו לשלם את החובות אחרי החתונה, לפעמים בא לי לדפוק על הגב ולהגיד להם, ר' איד, הרי שילמת שלושים אלף דולר לחתונה יש לך כאן מקהלה שלמה, תפתח את הפה ותבקש משהו מהקב"ה, תנצל את הזמן, יש שם את כל הכלי נגינה, עם עשן שיוצא שם, כמו מעמד הר סיני, והר סיני עשן כולו, אבל הפה סגור ולא יודעים מהמתנה הזאת, ואחרי השבע ברכות החתן פוגש חברים ממקומות אחרים, והם שואלים אותו איזה מזמור בתהלים חזרת לפני החתונה שהיית יכול להגיד את זה שוב ושוב

לפחד, אלא הוא ישאר 'תיק' לכל החיים, הוא ילד מטופל אצל מומחים, אבל האבא יכול להרגיע אותו ולהגיד לו שהקב"ה כאן ושומר עליו, ויספר לו סיפור של צדיק, סיפור מהבעל שם טוב, וכמה הבעל שם טוב לא פחד מכלום, וכל מה שהיה צריך הוא ביקש מהקב"ה.

אני מתפלל כל היום

אברך מתלונן שאין לו כבר כח לפרנסה, הוא לא מצליח לגמור את החודש, אברך יקר, וכי ניסית להתפלל על זה, ואז מגיע האברך ואומר הרי אני מתפלל כל היום להקב"ה, אני מאוד אוהב את התשובות האלו, ואני אומר להם, בא נראה איך אתה מוציא מהפה את המילים הפשוטות האלו: רבש"ע תעזור לי שיהיה לי שפע, והוא מתחיל לגמגם ולא יודע איך אומרים את זה אבל הוא מדבר כל היום אל הקב"ה, אתה מקבל טלפון מהבנק שאתה חייב להפקיד כסף עד שעה וחצי, אחרת מחזירים את הצ'ק, ואז אתה מתחיל לחשוב מה עושים, מאיפה להוציא הלוואה, לקחת ממנו ולהחזיר אליו וכו', תנסה להתפלל על זה, ובעולם יש טעות, כי אומרים שלא שייך כאן תפילה, כי חייבים לעשות השתדלות, ואומרים משהו מאוד יפה, 'מי שעושה - עוזר לו השי"ת', אבל ר' נתן אמר הפוך, אם ד' עוזר - תוכל לעשות משהו, יש רק דרך אחת, לפנות אל הקב"ה, וכשהוא יעזור לך תוכל לעשות השתדלות ולעשות.

הקב"ה מחכה לך אחד ואחר

עכשיו באלול רואים את האהבה הגדולה שיש להקב"ה אלינו, אני לדודי ודודי לי, לא 'לנו', אלא 'לי', לי אישית, לכל אחד יש דרך לדבר אל הקב"ה, והקב"ה מחכה לכל אחד ואחד ואומר לו, הראיני את מראיך והשמיעני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאווה, הקב"ה אומר לכל אחד ואחד, הרי יש לך קול כזה מתוק למה אתה לא מדבר אלי, למה אתה הולך ופונה לזה ולזה, ואלי אתה לא מדבר, תבקש

אדוניו, ובזה הבין פוטיפר כי ד' איתו.

אין עצה אחרת

מגיעים אברכים בעת צרה ומבקשים: ראש ישיבה תן לנו עצה לבעיה שלנו, וכי איזה עצה אחרת אני יכול לתת לאברך אם לא את המתנה הגדולה של תפילה והתבודדות, אם אני אתן לך עצה אחרת אז אני רמאי, אם יש לך בעיה בשלום בית או חינוך הילדים ואני מתחיל לתת לך כל מיני שיטות וסיפורים, אז אני פשוט עובד עליך ומבקש ממך כסף, אני אומר לך את האמת, תדבר אל ד' על זה, תבקש על זה שוב ושוב, תסתכלו ברש"י השבוע, תמים תהיה עם ד' אלוקיך, התהלך עמו בתמימות ותצפה לו ואל תחקור אחר העתידות, כל מה שיבוא אליך קבל בתמימות, ואז תהיה עמו ולחלקו, הדרך להיות 'עם ד' אלוקיך' הוא רק אם הולכים אתו בתמימות, ויודעים שהכל ממנו, וכשיש צרה מדברים אליו ומבקשים ממנו, ואני לא אכעס ולא אהיה ברוגז אם יהיה אחרת.

א-ו-ו-ו

אני רוצה לחזור על מה שמוהרא"ש אמר ששמע איש מפי איש מנכדו של ר' נתן ששמע מסבא שלו ר' נתן: מגיע אלול, ואנשים בוערים וצועקים אלול אלול אלול ולא עושים כלום, בפרט אם אתה עובד בעבודת קודש ואתה יכול לקחת איזה בחור ולנענע אותו ולהגיד לו אלול, אז בכלל... מה אתה רוצה מהבחור הזה, מה אתה רוצה שהוא יעשה, ואתה מסביר לו שפעם אמרו את המילה אלול וזה הספיק, כל הסיפורים האלו שמספרים עם כל המשלים והבחור לא יודע מה לעשות עם זה, עדיף שתגיד לבחור שיקח תהלים ויגיד כל יום מזמור אחד בתהלים, זה יעזור לו יותר מכל הדרשות האלו, אבל מה לעשות שרק במוצאי שבת בסיפורי צדיקים מספרים שפעם היו יהודים שלא ידעו כלום ואמרו תהלים, אבל הבחורים היום הם לומדים, אסור להם להגיד תהלים, הסיפורים האלו זה רק לסיפורים זה לא למעשה ח"ו, ר'

מתחת לחופה, והוא לא יודע על מה מדברים, והוא אומר להם לא אמרתי שום מזמור, אז הם אומרים ראינו שאתה ממש התחברת לפסוקים שאמרת, הוא אומר שהוא דיבר אל ד' בשפה שלו, הם אומרים שהם גם מדברים כל היום ולא מבינים במה הוא שונה.

סיפרתי כמה פעמים את הסיפור, ואספר שוב, בשנה השניה של הישיבה, לפני כחמש עשרה שנים, התקשר אלי רב מבארא פארק, שהוא רוצה לרשום את הנכד שלו כאן בישיבה, ואני שואל אותו מה הסיבה שהוא עושה את זה, הרי אנחנו מהמסיונרים, אגב, סיפר לי אברך שהתחיל השבוע עבודה חדשה, ומיד ביום השני קראו לו למשרד ואמרו לו ששמעו עליו שהוא מהמסיונרים, הוא ממש נבהל הוא הרי יהודי מאמין בד' ובתורתו, ואמרו לו שיגיד את האמת אם הוא מסתובב אצלנו, וכי זה מסיונרים, הרי אנחנו אומרים י"ג אני מאמין, וכשאני שואל את הרב למה הוא רוצה לשלוח את נכדו אצלנו בישיבה, אז הוא אומר שיש לו נהג בחור שלומד בישיבה, ויש לו משניות קטן, וכל פעם שאני יוצא מהרכב והנהג מחכה בחוץ עד שאחזור, הוא בינתיים לומד במשניות, וכשאני חוזר אני מסתכל עליו בנהיגה, ואני רואה על השפתיים שלו שהוא חוזר פרקי משניות בעל פה, ואני חושב לעצמי, איך יכול להיות שהרב הגדול הזה שכשהוא מחתן יש מנורות בכל העיר, והוא לא יכול לחלום בכלל שהבחור מדבר אל ד', יותר קל להגיד שהבחור יודע משניות בעל פה מאשר לחשוב שהוא מדבר אל ד', פוטיפר הבין את זה יותר מהרב, כי כתוב וירא אדוניו כי ד' אתו, שואלים חז"ל איך הוא ראה, עונים חז"ל שפוטיפר ראה שהוא ממלמל עם שפתיו, ונשאלת השאלה למה פוטיפר לא חשב שיוסף חוזר פרקי משניות בעל פה, אע"כ שפוטיפר הבין שהילד היהודי הזה מדבר עם הקב"ה, וכפי שמסופר במדרש, שפוטיפר שאל את יוסף מה אתה אומר שם בשפתותיך, ענה לו יוסף שהוא מתפלל לד', שהאדון יהיה מרוצה מכל דבר שהוא עושה לו, לפני שהוא עושה קפה לאדון, הוא מבקש שהקפה ימצא חן בעיני

בכולל, ואמר לו שהוא לא יכול להגיע היום, אז שיפתח גמרא מולו וישים שם את הכובע שלו, שיחשבו שהוא בכולל, עונה לו החברותא שלא צריך כי הראש כולל לא הגיע היום, אז הוא עונה לו וכי לומדים בשביל הראש כולל... תסכים להיות מהאברכים החלשים רק לכמה דקות, ותקח גמרא ותגיד את המילים, מיד אחרי זה, תחזור להיות אברך חשוב ואל תלמד כלום, בשבת הרי לא לומדים, וביום ראשון גם אסור ללמוד כמו שאנשי משמר לא יכלו לצום ביום ראשון, וביום שני יתחילו בעז"ה ללמוד, אבל ביום שלישי יש לו חתונה, וביום רביעי יש לו ברית, וככה עובר הזמן ולא לומדים.

אנחנו נוסעים לרבינו לראש השנה, בערב ראש השנה עושים חשבון כמה דפי גמרא למדנו השנה, גם אם תקח את האברך הפשוט ביותר בהיכל הקודש, הוא יענה לך שלמד 365 דף גמרא, ואם הוא לומד ירושלמי ומוסיף עוד שיעורים אשרי לו, ד' יעזור לנו שנוכל להתכונן כראוי בחודש אלול, שנוכל להגיע לראש השנה כמו שצריך.

נתן היה אומר בכל יום מימי אלול, פעמיים את היום תהלים של אותו יום, בכל השנה היה מסיים בכל שבוע תהלים, כל יום לפי היום שלו, ובאלול סיים פעמיים תהלים בכל שבוע, גם אם אנחנו לא נמצאים במצב של ר' נתן, לפחות נפתח את התהלים, מי שיכול לסיים פעמים תהלים בכל חודש אלול ולעשות כפ"ר [פעמיים ק"נ מזמורים] זה ממש טוב, לפחות תגיד מזמור אחד.

תסכים להיות חלש לכמה דקות ולהגיד גמרא

התחילו עכשיו מסכת קידושין, אני מתחנן אליכם שוב ושוב, תלמידי היכל הקודש, תקחו גמרא ותלמדו בכל יום את הדף, גם אם עובדים מאוד קשה ואי אפשר להתרכז, יש לכם את הדרך הלימוד של רבינו, תגיד את המילים בלי להבין, אל תספר לאף אחד שאתה לומד בלי להבין, זה לוקח כמה דקות, ואחרי זה תחזור ותהיה אברך חשוב שלומד רק עם הבנה, אחרי זה תקח חברותא ותדברו על כל הדברים החשובים ביותר שיש, מישהו התקשר לחברותא שלו

במסיבת הכרת הטוב לקמפיין אנשי חיל

מאוד גדולה על הנשמות, כי יש נשמות שהן רעבות, ויש נשמות הצמאות, ויש נשמות שמסתובבות בלי בגדים, וזה בזיון נורא, והנשמות מבקשות שיביאו להם אוכל ושתיה ובגדים, ומביאים להם אוכל ומים ובגדים, והם צועקים שזה לא מעניין, כי הם צריכים משניות שזה אוכל, ושתיה זה תהלים, ולעשות חסד ולגייס כסף לצדקה זה בגדים.

אודה מאוד את ד' על זה שכל אחד מאנשי שלומינו נהיה גבאי של צדקה, ואני מבקש ממכם שזה יהיה רק ההתחלה.

ר' רפאל מנה כאן קודם את כל המספרים של הקמפיין, ושאר הקמפיינים שיש כאן, אני לא חושב שיש עוד קהילה אחת בעולם שיש שם כל כך הרבה צדקה, בשבוע הבא יהיה מגבית לבית התבשיל, שאלתי את הגבאי צדקה של בית התבשיל כמה נכנס במגבית שנה שעברה במוצאי שבת נחמו, הם אמרו שעל המקום נכנס שם מאה אלף דולר, אין לי מושג מאיפה, אבל ככה היה, בכל חודש מסתובבים גבאי הרענט קאמפיין ומוציאים כל דולר מעשר שיש אצל אנשי שלומינו, אחרי זה מגיעים גבאי הצדקה של המוסדות ומבקשים עבור המלמדים, ועכשיו עלינו מדרגה, שלא רק שנותנים צדקה כל השנה, אלא כולם נהיו גבאי צדקה.

אני מקוה שתקבלו את הטעם הטוב, ותעשו ככה כל השנה, כל אחד ילך לאסוף כסף לצדקה, כפי שרבינו אומר שהתיאבון בא עם האוכל, בן אדם ראה שעשה כמה טלפונים ונכנס כמה מאות דולר, או כמה אלפי דולר, וזה לא נושך בכלל, הוא יקבל תיאבון להמשיך בזה, אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכון לבו לשמים.

ארי צריך להגיע ליעד מסויים אז הוא מחלק לפי הסכום את התמונות של מוהרא"ש

• חסדי ד' שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, ר' רפאל כבר הקדים אותי בשני דברים שרציתי לדבר עליהם, אומרים שאנשים חכמים חושבים אותו דבר, אני רציתי להגיד את מה שאמר בהתחלה, שאנחנו הגענו ליעד, כי כל אחד עשה את מה שהיה צריך לעשות, וזה לא היה קל, וגם רציתי לספר את הסיפור עם הדברי חיים שרפאל סיפר מה ששמע מהדיין, לא ידעתי שהדיין סיפר את זה השבוע, אני שמעתי את זה מסבא שלי, ומהמגידי שיעור בישיבה שלמדתי, אנחנו גדלנו על צאנו, חסידי סאטמער בוערים עם צאנו, רבינו זי"ע מסאטמאר החשיב את עצמו לחסיד צאנו, הגם שלא ראה אותו אף פעם ונולד אחרי פטירתו, הרה"ק מצאנו אמר שחלם שראה את בנו ר' מאיר נתן בלי נעליים, כי הוא לא הלך לגייס כסף לצדקה.

• אצלי היום הזה, יום יפה מאוד, יום עם ההצלחה, אולי ארי רצה להגיע למספר של מיליון, ואולי שנה הבאה ירצה להגיע לשני מיליון, אבל אני ראיתי בעיני היום אחה"צ אברכים בעלי בתים, אנשי עסקים, שיושבים ומתקשרים לאנשים לבקש כסף לצדקה, בעיני זה דבר שקשה יותר לפעול אצל אנשים מאשר לפעול שילמדו בדרך הלימוד, ויותר קשה מלפעול שתדברו אל ד', ויותר קשה מלפעול שתעשו שמחות בזול, כי מאוד קשה לבן אדם ההרגשה שהוא שנורר, הרי אני איש עסקים שמרויח יפה, וכי אני יתקשר לבקש כסף מאנשים, ולכן הוא יום מאוד מוצלח עבורי.

• וכן למוהרא"ש היום הזה מאוד מאיר, כשהוא רואה את הקהילה שלנו שעוסקת במצוה כל כך יפה, לגייס כסף לצדקה, דבר שהוא כל כך ביקש מאיתנו.

• רבינו אמר שלמעלה בשמים זה רחמנות

הציבור, כי מוהרא"ש כיבד אותי להתפלל לפני העמוד בראש השנה, ואני כל כך שבור מזה, כי אני יודע שאני לא ראוי להתפלל לפני העמוד בראש השנה, אבל יש דבר אחד שמחזק אותי, כי מוהרא"ש היה מספר שהרה"ק הרבי ר' אלימלך מינה את הרה"ק ר' מנדל מרימנוב זי"ע שהוא יתפלל אצלו לפני העמוד, ר' מנדל היה אחד מחמשת התלמידים שמילאו את מקומו של הרבי ר' אלימלך לאחר הסתלקותו, כל אחד ירש משהו אחר מרבו, החוזה מלובלין ירש את העינים הפקוחות, ופעם אחת הרבי ר' מנדל הסתתר ונחבא ולא רצה לגשת לעמוד, והרבי ר' אלימלך אמר שאף אחד לא יגש לעמוד, ושילכו לחפש אחרי ר' מנדל מרימנוב, הלכו לחפש ומצאו אותו, והוא אמר שהוא לא רוצה לגשת, אמרו לו שאין ברירה והרבי אמר והוא חייב לגשת, הרי רבי צריכים לציית, לא היה לו ברירה והוא ניגש לעמוד, ושאלו אותו אחרי זה למה הוא לא רצה לגשת, אז הוא אמר קיבלתי מרבי הקדוש, שכל בעל תפילה או בעל תוקע בימים הנוראים, חייב ללמוד כל יום גמרא החל מחמשה עשר באב, ואני סחבתי את עצמי נסיעה מפריסטיק לליזענסק, ומטורח הדרך לא הייתי יכול לפתוח כל יום את הגמרא, ולכן הבנתי שאני לא ראוי לגשת לעמוד, אנחנו גם מכירים את זה מהדרכים לאומן, שמרוב טירחת הדרך אי אפשר כבר לקרוא מה שכתוב בספרים.

הסיפור הזה נותן לי הרבה חיזוק וכח, זאת נחמתי שאפשר לפתוח כל יום את הגמרא וללמוד קצת גמרא, אני יודע ואני בטוח שכל אחד שיושב כאן פותח כל יום את הגמרא, הרי אני כל כך מרעיש לכם במוח כל יום על הגמרא, לכן אני בטוח שאתם עשירים כאלו גדולים ופותרים כל יום את הגמרא, ואתם בוודאי חיים עם מוהרא"ש באמת, עם העצות של רבינו.

הרי לא ימלט שכל יום כל אחד מכם יגיד לפחות את המילים: רבש"ע תעזור לי, הרי כל יום שומעים דרשות על זה, כל פינה שרק

ויבנאל, אבל אני אתן לכל אחד מכם את המוהרא"ש באמיתי, ואת יבנאל באמיתי, ואת ארץ ישראל באמיתי, לא בתמונה, ולא משנה כמה כסף תכניסו.

- היה לי מגיד שיעור חסיד באבוב בישיבת צעהלים, יהודי מאוד יקר, קניתי המון ממנו, יראת שמים וחסידות, ואני זוכר שכשנפטר מורו ורבו כ"ק ר' שלמה מבאבוב זצ"ל, ביקשנו ממנו שיתן הספד על רבו בישיבה, הוא היה מאוד מקושר לרבו, הרגיש כמו בן, אבא שלו עבר את השואה עם רבו, והוא עצמו גדל בבית הרבי, היה שם כמו בן בית, וכמה ימים אחרי הלוייה הוא אמר שהוא לא יכול להספיד, הוא כל כך בכה, בחיים שלי לא ראיתי מישהו בוכה כל כך אחרי רבו, ואחרי השבעה הוא נתן שיחה שנכנס לנו לעצמות.

- הוא התחיל את דבריו ככה: יש כאלו שמסתובבים שיש להם סידור מהרב, ויש כאלו שאומרים שיש להם שטריימל מהרב, ויש כאלו שאומרים שיש להם חולצה מהרב, ואני יש לי את השכל של הרב והעצות של הרב והמידות של הרב, אני לא צריך לא סידור ולא שטריימל ולא תמונה, יש לי את הרב בעצמו, את השכל ואת המידות של הרב, מה שזכיתי לקבל ממורי ורבי.

- אנחנו לא צריכים תמונה ממוהרא"ש, אנחנו מקבלים ממוהרא"ש כל יום עצות ושכל, הבחורים לומדים עכשיו מסכת תענית, הם רוצים שידוכים, הגמרא אומרת בתענית שלשה שאלו שלא כהוגן, אליעזר התפלל שלא כהוגן וכו', והגמרא מוסיפה אחרי זה שאף כנסת ישראל שאלה שלא כהוגן, כי הם ביקשו שימני כחותם על לבך, ענה להם הקב"ה הרי על הלב אף אחד לא יראה שאני חתום אצלכם, כי אתם לבושים בבגדים, אלא על כפיים חקותיך, אני יחקוק על כף היד, שכולם יראו שאני חקוק בכם, ב"ה אנחנו חוזרים על העצות של מוהרא"ש חיים עם העצות של מוהרא"ש, כולם מקטן ועד גדול חיים כאן עם העצות של רבינו, זה חקוק בנו.
- אני כל כך התעוררתי כאן לראות את

הסתובבו וביקשו ממאות אנשים, ואחרי זה מכניסים את זה למערכת כמו תורם אחד, זה גם מוסיף עשרות אלפי תורמים שתרמו.

והעיקר כאן זה הזיכוכ, כל מי שמגייס כסף פשוט מרגיש שיורד ממנו חתיכות מהעולם הזה, בחב"ד קוראים לזה נפש הבהמית, בתפארת שלמה זה נקרא חומריות, כל אחד עם השפה שלו, כל אחד מרגיש את זה.

יש כאן ב"ה הרבה חתנים, וב"ה שהחתנים יודעים שלא מבזבזים כסף על שטויות, אבל עדיין יש עלויות חתונה, יש חתנים מכאן ויש חתנים מארץ ישראל, ועולה לכל אחד לפחות 10 אלף דולר, לקנות שטריימל ובגדים, ואשרי האברך שיש לו שכל ולוקח חתן איתו, ועובר איתו כמה מנינים ועוזר לו שיוכל להוציא את הוצאות החתונה.

השבוע הוא כבר שבת מברכים אלול, צדיקים אמרו, שכשאומרים ראש חודש אלול יהיה ביום... הדגים בים מתחילים לרעוד, ואמר על זה ר' נתן, כמה אנחנו צריכים לפחד מזה שאנחנו לא מפחדים מאלול, כמה צריכים לפחד מזה שאנחנו מתעלמים מאלול, אבל אנחנו נלך לרבינו, שיעורר אותנו שוב ושוב עד שנתעורר, כמו הבת מלך שראתה את השני למלכות שהוא יושן, ועוררה אותו שוב ושוב עד שהתעורר, ובסוף נזכה לצאת מה- לא טובים.

אנחנו כאן כבר הרבה שעות, ואי אפשר לעכב את הציבור, בעז"ה יהיו עוד שיעורים כאן בקריה בשבועיים הקרובים, ועוד נשלים הרבה דיבורים.

ותזכרו מה הרבי ר' אלימלך אמר, שכל מי שמתפלל לפני העמוד חייב לפתוח את הגמרא בכל יום, מזה מבין כל אחד את החשיבות של גמרא כהכנה לימים נוראים, גם מי שלא בעל תפילה, יכול להבין שההכנה הראויה לתפילותיו בימים הנוראים הוא על ידי הגמרא.

אם תפתחו את הגמרא אתם תהיו יראי השם, יש כאן אברך יקר, רמ"א, אולי הוא לא רוצה שנפרסם את שמו הוא עוד רוצה לכתוב על זה

הולכים שומעים סיפורים מכח התפילה, והדבר הזה נכנס בעצמות שלכם.

והאירוע הזה כאן הוא מעמד הכנה לאומן, ניסע לרבינו שיתקן אותנו, ויעורר אותנו שוב מהשינה, ויחבר אותנו לתורה ותפילה, הרי שומעים בימים אלו סיפורים כל כך מחרידים, היום הסתלק ידידי להבדיל בין חיים לחיים ר' חיים בער, אברך צעיר, הוא גדול ממני 33 שנים, ממש אין לי מנוחה מזה, הוא עשה כל כך הרבה טוב בחיים שלו, המון חסד וצדקה, זה הדברים שלוקחים לעולם הבא, לוקחים צדקה וחסד, לוקחים גמרא, לוקחים משניות, ומזמורי תהלים.

אתם יושבים כל אחד לעצמכם, אבל אני יושב כאן למעלה, נכון שלא הביאו כאן אוכל בשולחן הכבוד, אבל האוכל שלי זה שאני רואה אתכם, אתם לא רואים מה אני רואה, כל אחד יש לו כאן איזה משניות קטן או מסכת תענית או תהלים, ועד שהתוכנית התחילה כל אחד היה עסוק להשלים את הלימודים שלו, אלו הדברים שלוקחים לעולמי עולמים.

יש עוד משהו יפה ביום הזה, תביאו לי עוד מוסד אחד שאומר את האמת, והם מודיעים שלא הגיעו ליעד, כולם הגיעו ליעד, רק אנחנו יודעים להגיד ש'כח אייבערשטער על מה שהצלחנו להשיג, הכל ריוח כל דולר שנכנס לאמונה וקדושה, ב"ה שכל אחד ואחד יצא לגייס כסף.

הרי אם יש כאן מעל 11 אלף תורמים, תארו לעצמכם כמה עשרות אלפי טלפונים עשו כדי להגיע למספר הזה, כי הרי הרוב לא מסכימים לתת, אברך אחד אומר לי שאשתו כבר התקשרה 150 טלפונים לחברות, וסך הכל נכנס 92 דולר, אשה מבזה את עצמה בין החברות, והיא אומרת שעכשיו היא רואה שצודקים מה שאומרים בדרשות שאין כזה דבר חברות, ממה מפחדים לתת דולר אחד או חמש דולר, לא נותנים לברסלב, מזה אתם מבינים שאם 11 אלף תרמו, כמה טלפונים עשו.

וכל אלו שהולכים לגייס בבתי כנסיות,

ולמען ילדיו, מי שרוצה להחזיר לי משהו יכול להעלות אלי ולהחזיר לי, בעז"ה בכסף הזה נוכל לשלם את כל הקעמפ שקנו שנה שעברה, קעמפ לילדים שמדברים איתם אמונה וקדושה, זה דברים לעצמכם, המוסד הוא לעצמכם.

אני לא יודע אם למישהו ממכם מפריע שהבנינים בחדר כבר נהיו צר מהכיל, אני לא יושן בלילות מזה, תלכו לחדר ותבדקו, תראו איך יוצאים משם נחל של ילדים כשמסיימים ללמוד, אני ראיתי הבדל גדול בין אלו שלומדים בריווח, בקעמפ אילן החיים ביער, ויש להם שטח עצום, ואין שם בעיות של דרך ארץ, לבין אלו שלומדים בדוחק ומתחצפים, אף אחד לא יודע מהלחץ הגדול שיש במוסד, כל אחד עסוק עם בניית המרפסת שלו, אבל אין לי מנוחה מזה, ב"ה יש כמה אברכים טובים שעוזרים לי לחפש מקום לזה, אי אפשר להכניס ילדים לתוך קופסת גפרורים, נעשה הרבה תפילות, ד' יעזור לי, רק עם תפילות הכל הולך.

גם כאן בקמפיין כולם ראו איך הכל הולך עם תפילות, שאלתי כאן אברך איך יכול להיות שהוא הגיע ל7 אלף דולר, הוא מספר שהרבה התפלל על זה שיזכה להגיע ליעד של שבע אלף דולר, ומצא איזה יהודי עם השגחה פרטית והוא שם את הכסף על שמו...

אפשר לדבר מרבינו כל הלילה, אבל כבר מאוחר ואני לא רוצה לעכב אתכם, אשרינו מה טוב חלקינו שזכינו להתקרב לרבינו.

כתבה שלמה, היה תקופה שהוא עבד מאוד קשה, בחברת קדם, מוהרא"ש אמר לו למה אתה עובד כל כך קשה לאחרים, הרי צריך כבר לרצוע לך באוזן כמו עבד שממשיך לעבוד אחרי שש שנים, בימי חמישי הוא עבד מחמישי בבוקר עד שישי בצהריים, הוא רק רצה להמשיך לעבוד, והגיע למוהרא"ש בבכי, שהוא עובד כל כך קשה ואין לו זמן לפתוח את הגמרא, הוא מגיע הביתה סחוט ועייף, ויושן בעמידה, כמו המפיץ ר' נתן, ר' נתן לא נכנס לישון במיטה משבת לשבת, הכל כדי לזכות נשמות ישראל, מסתובב בהפצה יום ולילה, רק בשבת אין הפצה, פעם אחת מוהרא"ש אמר לי תסתכל עליו ותראה שהוא יושן בעמידה, וזה באמת ככה, אבל אנשים צועקים עליו, מחוצפים, היהודי הזה לא רוצה ממכם כלום רק מתכוין לנשמת ישראל, העיקר שעוד בחור יניח תפילין, ושעוד אברך ידע שהוא לא חייב לצעוק על אשתו, ושמותר לו לדבר יפה עם אשתו לפחות כמו שהוא מדבר למזכירה שלו, וכמו ר' נתן ככה האברך רמ"א ישן בעמידה, ובכה למוהרא"ש שהוא לא יכול ללמוד, אמר לו מוהרא"ש אני מבקש ממך דבר אחד, אתה מגיע הביתה, לפחות תפתח את הגמרא, אל תלמד, אבל אל תיכנס למיטה לפני שפתחת את הגמרא, תפתח ותן נשיקה לגמרא, ותסגור ותלך לישון.

עוד משהו קטן, שמעתי שאומרים בקול ברסלב, שכל השנה הראש ישיבה עושה בשבילכם וכעת זה הזמן להחזיר לו, אני רוצה להגיד לכם שלא החזרתם לי כלום, כל אחד עשה כאן למען עצמו ולמען נשמתו,
